

opusdei.org

„Lidé hned poznali v papeži Františkovi autentického kněze.“

Interview Antonia Macalusa s Mons. Javierem Echevarriou, které bylo uveřejněno 15. prosince 2013 v deníku Corriere della Sera.

21.12.2013

Co si myslí Opus Dei o papeži Františkovi? Jak byla přijata v jedné z nejmocnějších a nejrozšířenějších institucí katolické církve volba jezuity a

jeho neočekávaného chování jako papeže?

Přijali jsme ji s velkou radostí - odpovídá s úsměvem prelát Opus Dei, Mons. Javier Echevarría, - prosil jsem v modlitbě za papeže Františka o přímluvu svatého Ignáce z Loyoly, zakladatele Tovaryšstva Ježíšova, jehož apoštolské plody jsou pro církev pokladem. Byl to světec, kterého si zakladatel Opus Dei velmi vážil. V jedné z jeho knih, Cestě, se o něm zmiňuje šestkrát a občas používá i jeho familiární jméno Íñigo.

Obraťme otázku: Co si myslí papež o Opus Dei? Přijal vás dvakrát. Říká se, že je ctitelem zakladatele, svatého Josemaríi. Je to pravda?

Svatý otec byl plný radosti a řekl mi, že žehná apoštolské práci prelatury, kterou dobře zná. Mezi jiným proto, že když byl arcibiskupem Buenos Aires, byl v kontaktu s několika

věřícími Opus Dei. Také zná dobře postavu svatého Josemaríi. Před několika roky přijel sem do Říma navštívit jeho hrob a pomodlil se tam 45 minut. Je to konkrétní projev toho, jak intenzivně a velkodušně se modlí ten, kdo je nyní Petrovým nástupcem.

Papež František dal od prvního okamžiku najevo, že bude „revolučním“ papežem, s překvapivými rozhodnutími...

A lidé hned v papeži Františkovi poznali autentického kněze, který se hodně modlí a který umí naslouchat tomu, kdo stojí před ním. Zároveň je přísný sám k sobě. Chce dále rozvíjet tu nádhernou představu Benedikta XVI., který toužil po církvi podobající se stále více Nazaretskému domu. Aby se to stalo skutečností, nestačí odmítat materiální dobra (některá jsou nutná pro práci a pro rodinný a společenský život), je nutné, jak

papež František učí, milovat
chudobu z lásky.

**A vlastně už od začátku hovoří
papež o církvi „chudé mezi
chudými“, která umí jít na
periferie. On sám si vybral střídmy
styl života. Jak se k tomu staví
Opus Dei, které ať už spravedlivě
nebo ne, je považované mnohými
za organizaci, která se na chudé
křesťany neobrací?**

Ve skutečnosti se může říci, že Opus Dei vzniklo ve třicátých letech právě na periferiích v chudinských čtvrtích Madridu. Od té doby jsou mnozí na celém světě zapojeni právě do tohoto druhu práce. Pomáhají chudým a nemocným, mužům, ženám a dětem, které se nacházejí v obtížných situacích, od Nového Dillí až do Manily, v Manchesteru a v Kinshase. Dovolte mi také jasně říci, že Opus Dei se neobrací pouze k bohatým: mnozí věřící prelatury v různých

částech světa nevystačí s měsíční výplatou a musí se s těmito těžkostmi hrdinsky a s vírou vyrovnávat, aniž by to dávali nějak najevo.

Ještě neuplynul ani první rok jeho pontifikátu a papež učinil některá důležitá rozhodnutí ohledně jeho spolupracovníků, aniž by nenarazil na odpor, s jasným záměrem reformovat kurii. Také dává najevo, že se rozhodl zprůhlednit finanční záležitosti a reformovat IOR (Vatikánská banka - Institut náboženských děl). Co soudíte o této strategii?

Nejsem kompetentní k tomu, abych posuzoval, co má přednost, to může jen Svatý otec. Z osobní zkušenosti mohu říci, že v různých složkách a obecně u Svatého stolce je mnoho osob, které pracují velmi velkoryse. Nicméně reforma je bezpochyby vždycky nutná: i kdyby byly lidské struktury sebelépe organizované,

nikdy nedostojí dokonale svému poslání přinášet evangelium do celého světa. Proto, jak říká papež, nemůžeme si plést církev s nevládní organizací: církev musí mít svůj základ ve víře v Krista, jako jeho věrná snoubenka.

V souladu se směřováním Jana Pavla II. a Benedikta XVI. klade papež František důraz na novou evangelizaci: Jak odpovídá Opus Dei na tuto výzvu?

Papež František pomáhá celému světu dávat do popředí kulturu bytí a života, v protikladu k současné kultuře vlastnit co nejvíce, která občas vyčerpává ekonomicky i ty nejrozvinutější společnosti. A mluví o svatosti v každodenním životě: žena, jež vychovává své děti, pracující muž, který živí svou domácnost, nemocní. Západní svět musí znovu objevit tento typ svatosti. Není to cesta pro pár vyvolených: je to

pozvání, kterým Pán oslovuje každého. V zemích s křesťanskou tradicí nabízí Opus Dei - tím, že poskytuje duchovní formaci, - cestu, jak znovu objevit víru uprostřed obyčejných zaměstnání. V tom spočívá nová evangelizace: znovu oživit u křesťanů, kteří se za takové někdy považují jen pro své kulturní pozadí, nadšení pro živý a osobní vztah s Bohem.

Papež František mluví o církvi jako o „polní nemocnici“, která se musí zajímat i o ty, kdo měli potrat nebo jsou rozvedení. Na rok 2014 je naplánován synod o rodině a papež rozeslal dotazník, ve kterém žádá biskupy, aby se k tématům vyjádřili. Jaký je postoj Opus Dei?

Současný člověk zakouší velké bolesti v životě profesionálním, ve společenských vztazích a dokonce i v prostředí vlastní rodiny. Jako křesťané jsme povoláni jednat, dívat

se na druhé pohledem Krista plným lásky a milosrdenství. Když křesťan pomáhá příteli, jedná jako Kristus, který se dívá bez averze na toho, kdo má být vyléčen. Synod o rodině nám pomůže znovu objevit krásu lásky, věrnosti, rodinného prostředí, které se buduje slovy a postoji ve službě těm, kdo jsou zraněni právě v této oblasti života.

V jednom interview v Corriere požádala předsedkyně hnutí fokoláre, Maria Voce, aby se dala větší zodpovědnost ženám uvnitř církve. Souhlasíte?

Jistě. Protože jak připomněl Svatý otec, církev je žena: stačí pomyslet na úlohu Panny Marie. Téma ženy není nové a vlastně samotný rozvoj církve byl významně podporován ženami. Kromě toho Opus Dei vždy chápalo, že ženy mají klíčovou roli v životě církve.

Co si myslíte o úloze a odpovědnosti vládních organizací v krizi, která už roky sužuje západní svět, zvláště zemi jako je Itálie?

Myslím si, že nemůžeme házet všechnu vinu na vládcu, aniž bychom se dříve ptali, co každý z nás dennodenně sám dělá bez ohledu na úlohu, kterou ve společnosti má. Nemůžeme pouze přenášet odpovědnost na druhé, na vládnoucí, které jsme si zvolili a na které se můžeme vždy vymlouvat. Proto se nejprve ptejme jak žijeme, jak pracujeme, jaký máme vztah k druhým lidem, k naší rodině. Do krize se vstupuje a z krize se vystupuje, ale aby to tak bylo, je nutný kompromis všech, každého člověka, nejenom toho, kdo vládne.

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
lide-hned-poznali-v-papezi-frantiskovi-
autentickeho-kneze/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/lide-hned-poznali-v-papezi-frantiskovi-autentickeho-kneze/) (11.08.2025)